

Tabiat Ve İnsan

– Mehmet Demir · 29 Ocak 2013

TABIAT VE İNSAN

Nice başını kaldırmış dağlar gördüm
Yüksek mi yüksek, başı duman olmuş
Havasından geçilmez, rüzgarı bol
Aklar düşmüş tepesine, neylersin
Lakin içi kaynar, dayanmadı mı?
Fıskırır ateşi, yakar etrafını

Hey dağlar hey, başınıza kar yağmış
Yücelikten mi bilmem hasretten mi?
Yoksa, yoksa çektiklerinizden mi?
Dertlerime dağlar bile dayanmaz
Der insan, siz ne söylersiniz?
Ateş yaktı içimi volkan oldum

Tabiatı çok severim, dağı, ormanı
Denizi, bulutu, yağmuru, karı
Geldi mi yaz, müjdelere sonbaharı
İlahi iradenin tecellisidir bu
Hayatı böyle kılmış, kışı, baharı
Havası, suyu olmayanı neylerim

Ey insan! Oku kendini, tabiatı
Dikkatle incele bu ilahi sanatı
Her şey fani ama heder etme hayatı
Tefekkür et etrafındaki halatı
Düşün çevreni, iyilikte kullan takatı
Böyle olmuştu toplumların sadatı